

Życie jest święte!

Opinię publiczną zelektryzowała niedawno wiadomość o dziecku, które poddane aborcji przeżyło, a następnie dogorywało. Podniosło się larum wzywające do zrewidowania zachowania personelu kliniki, w której się to wydarzyło. Media krzyczały o skandalicznym zachowaniu. Nawet środowiska lewicowe były zniesmaczone zaistniałą sytuacją.

25 marca każdego roku, poczynając od roku 1998, w Kościele w Polsce obchodzimy Dzień Świętości Życia. W tym roku ze względu na obchody Wielkiego Piątku i Oktawę Wielkiej Nocy zostało ono przeniesione na 1 kwietnia. Od Uroczystości Zwiastowania pozostaje dokładnie 9 miesięcy do Bożego Narodzenia. Dzień, w którym Słowo stało się Ciałem. Właśnie na ten dzień Kościół wyznaczył afirmację życia. Bo i kiedy? To najlepsza data. Chrystus, który staje się człowiekiem jest Panem życia.

Każdy z nas otrzymał jedno życie po to, aby nauczyć się świętości. Dlatego też Jan Paweł II postulował w encyklice *Evangelium Vitae*: „proponuję (...) aby corocznie w każdym kraju obchodzono Dzień Życia (...) Trzeba, aby dzień ten był przygotowany i obchodzony przy czynnym udziale wszystkich członków Kościoła lokalnego. Jego podstawowym celem jest budzenie w sumieniach, w rodzinach, w Kościele i w społeczeństwie świeckim wrażliwości na sens i wartość ludzkiego życia w każdym momencie i każdej kondycji. należy zwłaszcza ukazywać, jak wielkim złem jest przerywanie ciąży i eutanazja, nie należy jednak pomijać innych momentów i aspektów życia, które trzeba każdorazowo starannie rozważyć w kontekście zmieniającej się sytuacji historycznej”.

O ile każdy z nas dba, albo raczej należałoby powiedzieć: może

dbać bezpośrednio o swoje życie, o tyle pojawia się pytanie: jak dbać o życie, które samo się nie może obronić?

Po objawieniach w Fatimie w 1917 roku pojawił się w Kościele trend tzw. Duchowej Adopcji. Na grunt Polski Ruch ten został zaszczerpiony w 1987. Od tamtej chwili niezliczone rzesze mężczyzn i kobiet modlą się przez kolejne 9 miesięcy za dzieci poczęte, których życie jest zagrożone aborcją.

W trwającym Roku Jubileuszowym Miłosierdzia, kiedy prosimy o miłosierdzie dla samych siebie warto pomyśleć o Duchowej Adopcji jako o dziele miłosierdzia, które każdy z nas może podjąć dla dobra doczesnego i wiecznego.

Dzisiaj, w dobie, kiedy życie ludzkie staje się coraz bardziej towarem i luksusem niż darem Pana Boga, warto o to życie walczyć.

Dobłą okazją do podjęcia Duchowej Adopcji są centralne obchody Dnia Świętości Życia w opolskiej katedrze. W poniedziałek 4 kwietnia o godzinie 18.00 będzie doprawiona tam Msza św. pod przewodnictwem pasterza naszej diecezji, bpa Andrzeja Czai. W czasie tej uroczystości będzie można przyjąć zobowiązania Adopcji dziecka poczętego i nienarodzonego, którego życie jest zagrożone.

W tym dziele może mieć udział każdy: młody, starszy, wolny, żyjący w małżeństwie, rozwiedziony czy żyjący w niesakramentalnym związku. Dotyka ono wszystkich, bo każdy może, a nawet powinien bronić wartości życia ludzkiego. Nie ma się czego bać, bo to dobra rzecz. A czy powinniśmy się bać dobrych dzieł? Ostatecznie wszystko co dobre od Boga pochodzi.

Ks. Wikary Michał